

[Erik Hansen.]

nyt stykke til § 4. Det var den idé, jeg roste ministeren for at han havde tilsluttet sig. Et bredt flertal var indstillet på, at landbrugsministeren ved hvert finansårs udløb skulle meddele folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg, hvordan § 4 har virket, hvilke midler der er opkrævet, og hvordan de er brugt. Man har lagt en fast ramme, idet landbrugsministeren har pligt til at komme og meddele folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg, hvad der er foregået. Jeg tror, man skal notere sig, at vi her i lovgivningen har fået fastslået, at der eksisterer et landbrugs- og fiskeriudvalg; det er markeret i dansk lovgivning ved denne tilføjelse til paragraffen.

§ 2, stk. 2, gav under første behandling anledning til nogle bemærkninger fra min side. Der er her tale om, at et udvalg kan træffe afgørelse, kan træffe dispositioner. Efterhånden som vi har studeret dette stykke i paragraffen og har forsøgt at gennemtænke det, ikke mindst støttet ved læsning af bemærkningerne til lovforslaget, har vi egentlig svært ved at forstå, at ministeren ikke ville acceptere det forslag, som vi bragte frem i udvalget, men som vi af andre grunde har trukket tilbage, om at slette dette stk. 2 i § 2 i lovforslaget. Vi tror, det bliver vanskeligt at overskue det. Vi tror, det hen ad vejen volder nogle store problemer, som man kunne have undgået, såfremt man havde nøjedes med at bruge § 1. Det skyldes ikke uvilje mod lovgivningen, langt fra, men alene det, at vi hermed gerne ville sige så stærkt, som vi kunne, at her skulle man træde med varsomhed, her drejede det sig om noget, der for os syntes at være uoverskueligt.

Må jeg gøre en bemærkning mere om noget af det, som står i betænkningen, der er udarbejdet af udvalget. Der står, at ministeren har erklæret sig villig til og indforstået med at orientere landbrugs- og fiskeriudvalget om aktuelle og væsentlige forhold vedrørende administration af markedsordningerne. Vi lægger i det radikale venstre megen vægt på dette løfte. Af mange grunde lægger vi megen vægt på det. Der er her tale om en bemyndigelseslov, hvor det kan være svært at overskue, hvad der sker langs hen ad vejen. Det kan måske være svært at forklare, hvorfor man har gjort dette eller hint, og

derfor ser vi hen til disse samråd, denne orientering, som vil blive givet i landbrugs- og fiskeriudvalget, med megen interesse.

Sigtet med denne lovgivning er jo først og fremmest at skaffe et administrationsapparat, at skaffe et forum, hvor man kan udnytte de muligheder, der gives for landbruget i et større markedssamarbejde. Jeg tror, man har skabt — om end ikke i detaljer — det middel, som man her har brug for, men der skal nok langs hen ad vejen føjes en og anden ting til.

Denne lovgivning er vigtig af økonomiske grunde og af mange andre grunde. Den er særlig vigtig, fordi den vel er en af de første i den virkelig omfangsrige række af fællesmarkedslove. Den lovtækt, vi her skaber, og den administration og den forståelse, vi her lægger grundlaget til, kan på mange senere lovgivningsområder let danne skole — forhåbentlig i positiv retning. Enhver, der er med til at forme en lovgivning, som ofte er administrativt snirklet og besværlig, skal gøre sig klart, at der må ikke kunne danne sig nogen myte om, at ved medlemskab af fællesmarkedet fik nærdemokratiet svære kår. Fællesmarkedets politiske og økonomiske beslutninger må ikke gøres til noget, som er fåmandsanliggender. Vi ved jo alle — alle, som er positivt indstillet over for det større markedssamarbejde — at erfaringerne fra andre fællesmarkedslande viser, at befolkningen let bliver passiv og føler, at mulighederne for indflydelse ligesom fortoner sig. Folketinget har også ved denne lovgivning et særligt ansvar for, at passivitet ikke skal brede sig og myter ikke skal dannes.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget med de af ministeren eller hele udvalget stillede ændringsforslag og de af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Aage Frandsen: Under førstebehandlingen gav jeg udtryk for, at SF var meget betænkelig ved gennemførelsen af den slags love, som kun var skabt til, at vi skulle kunne indtræde i fællesmarkedet. Specielt vedrørende landbrugsordningerne, som jo er en del af fællesmarkedets særlig bureaukratiske indretning, var vi særlig betænkelige, og jeg gav udtryk for, at der skulle adskilligt til at overbevise os om, at vi kunne tilslutte os forslaget. Derfor har vi da også i betænkning-